1. А Йов відповів та й сказав:

2. Уважно послухайте слово моє, і нехай буде мені це розрадою вашою!

3. Перетерпіть мені, а я промовлятиму, по промові ж моїй насміхатися будеш.

4. Хіба до людини моє нарікання? Чи не мав би чого стати нетерпеливим мій дух?

5. Оберніться до мене й жахніться, та руку на уста свої покладіть...

6. І якщо я згадаю про це, то жахаюсь, і морозом проймається тіло моє...

7. Чого несправедливі живуть, доживають до віку, й багатством зміцняються?

8. Насіння їх міцно стоїть перед ними, при них, а їхні нащадки на їхніх очах...

9. Доми їхні то спокій від страху, і над ними нема бича Божого.

10. Спинається бик його, і не даремно, зачинає корова його, й не скидає.

11. Вони випускають своїх молодят, як отару, а їх діти вибрикують.

12. Вони голос здіймають при бубні та цитрі, і веселяться при звуку сопілки.

13. Провадять в добрі свої дні, і сходять в спокої в шеол.

14. А до Бога говорять вони: Уступися від нас, ми ж доріг Твоїх знати не хочем!

15. Що таке Всемогутній, що будем служити Йому? І що скористаєм, як будем благати Його?

16. Та не в їхній руці добро їхнє, далека від мене порада безбожних...

17. Як часто світильник безбожним згасає, і приходить на них їх нещастя? Він приділює в гніві Своїм на них пастки!

18. Вони будуть, немов та солома на вітрі, і немов та полова, що буря схопила її!

19. Бог ховає синам його кривду Свою та нехай надолужить самому йому, і він знатиме!

20. Нехай його очі побачать нещастя його, й бодай сам він пив гнів Всемогутнього!

21. Яке бо старання його про родину по ньому, як для нього число його місяців вже перелічене?

22. Чи буде хто Бога навчати знання, Його, що й небесних судитиме?

23. Оцей в повній силі своїй помирає, увесь він спокійний та мирний,

24. діжки його повні були молока, а мізок костей його свіжий.

25. А цей помирає з душею огірченою, і доброго не споживав він,

26. та порохом будуть лежати обоє вони, і черва їх покриє...

27. Тож я знаю думки ваші й задуми, що хочете кривдити ними мене.

28. Бож питаєте ви: Де князів дім, і де намет пробування безбожних?

29. Тож спитайтеся тих, що дорогою йдуть, а їхніх ознак не затаюйте:

30. що буває врятований злий в день загибелі, на день гніву відводиться в захист!

31. Хто йому розповість у лице про дорогу його? А коли наробив, хто йому надолужить?

32. І на кладовище буде проваджений він, і про могилу подбають...

33. Скиби долини солодкі йому, і тягнеться кожна людина за ним, а тим, хто попереду нього, немає числа...

34. І як ви мене потішаєте марністю, коли з ваших відповідей зостається сама тільки

фальш?...